

BIOGRAFIES PRESIDENTS (des de 1961, inauguració Pistes d'Atletisme)

• Joan Colomer

Va començar a practicar l'atletisme en la secció atlètica del Club Natació Sabadell, llavors entitat puntera de l'atletisme local juntament amb la secció atlètica de la Joventut Excursionista Pensament (entitat reconvertida com a JAS en el transcurs dels anys).

Al ser estudiant d'enginyeria, era la persona adequada per fer els càlculs de distàncies i compensacions cada vegada que s'havia de marcar un terreny per celebrar una competició. Així, al 1932, fou l'encarregat de marcar les pistes al camp de futbol del C.F. Atlètic, escenari de la primera edició dels Campionats de Sabadell.

En 1933 participa en la primera edició dels Campionats del Vallès (Terrassa) i es proclama campió en els 100 i 200 metres llisos i subcampió en el salt de llargada. Pràcticament fou la seva darrera actuació important com atleta del CNS, doncs, gairebé la totalitat de components de la secció atlètica deixen l'entitat pel poc suport rebut i per ingressar a la Joventut Excursionista Pensament, entitat més propera a l'atletisme.

En 1934, ja com atleta de la JEP, participa al Campionat d'Espanya (Tolosa), on disputa la semifinal dels 100 metres llisos, sent el primer atleta en la història del club en participar en un campionat estatal absolut. Fruit de la precarietat de l'època, s'hagué de pagar el desplaçament i va passar la nit prèvia a la competició viatjant amb tren i dormint en un banc de fusta.

Paral·lelament a la seva etapa d'atleta, també contribuïa a difondre l'atletisme escrivint cròniques a la premsa local. El seu pseudònim era "remoloc", és a dir, el seu cognom escrit a l'inrevés.

El fet d'incorporar-se al servei militar (1935) i empalmar posteriorment amb l'esclat de la Guerra Civil (1936-1939) dona per acabada la seva vida atlètica competitiva. Llàstima, ja que només comptava amb 21 anys i mai havia tingut temps d'entrenar més de dos dies a la setmana. De ben segur, que si hagués viscut en un altre època podria haver estat un destacat atleta estatal.

Malgrat la breu trajectòria atlètica va aconseguir unes marques que van ser durant molts anys rècords de Sabadell: els 11"4 als 100 m (1934) fins l'any 1962, els 24"2 als 200 m (1934) fins 1961, i els 6,40 m de llargada (1933) fins 1964.

En 1946, figura com un dels 11 socis en signar els nous estatuts de l'entitat i fundar com a Joventut Atlètica Pensament (4 anys més tard, adoptaria el nom actual: JAS), ja que de totes les seccions del Pensament, l'atlètica és l'única que reapareix amb força després de la difícil postguerra.

En 1958, la JAS pateix l'època més difícil en la història del club al no disposar de Pistes on practicar l'atletisme, fet que condiciona la marxa d'atletes i directius. En Josep Company el convenç per ser el nou president del club i junts aconsegueixen el compromís de l'Ajuntament per construir unes Pistes d'Atletisme al barri de Sant Oleguer.

Finalment, el 8 de juliol de 1961, s'inaugura les Pistes Municipals d'Atletisme (avui "Josep Molins") amb Joan Colomer com a president. A partir d'aquí la JAS inicia la seva projecció.

• Primari Calvet

Atleta en actiu del 1948 al 1964 en proves de velocitat. Va arribar a la presidència de la JAS al 1966 i va ser-hi fins el 1975. Vicepresident de la Federació Catalana d'Atletisme durant el període de 1974-75, sota la presidència de Josep Garrell.

En la seva gestió davant l'atletisme local, sobresurt l'enllunament a les Pistes Municipals i la instal·lació de la pista d'atletisme (fusta) al Pavelló d'Esports Municipal, així com la creació de les seccions dins la JAS, de voleibol, futbol i frontó, el que va permetre arribar a superar els 1000 socis. La inauguració del Palau (19-12-1970), suposava ser la 2a ciutat del país (juntament amb Madrid) en tenir la pista coberta d'atletisme (just a l'endemà s'inaugurava la de La Coruña), i fins 1976, que es va inaugurar la d'Oviedo, van ser les tres úniques ciutats espanyoles amb instal·lació per la pràctica atlètica "indoor".

En el camp esportiu destaca la consecució del subcampionat d'Espanya de cros per equips (1968), i 5 títols de campió de Catalunya per part del mateix equip.

En el camp de l'organització val esmentar el dos campionats de Catalunya absoluts en pista i cros (1967) i cinc de pista coberta consecutius des de 1971.

• Antoni Ricart

Atleta en la seva joventut, provenint del món tèxtil. Va ocupar la presidència de la J.A.Sabadell (1975-78), en uns temps difícils, pels canvis polítics que va viure el país i el mateix club; el que va portar-lo a la dimissió i de retruc generar una forta crisi a l'Entitat, de la qual va tardar dos anys a refer-se.

Malgrat això, la seva etapa davant al club, va coincidir amb la de més èxits des del punt de vista esportiu; Com a testimoniatge de la mateixa i tenim els tres títols de campió d'Espanya de cros per clubs femenins i amb sis atletes en les respectives seleccions espanyoles absolutes. A nivell individual destacaren: Carme Valero, com a campiona del món de cros i Montse Pujol com "recordwoman" mundial junior dels 400 m. tanques.

A nivell d'organitzacions hi trobem el campionat d'Espanya de cros individual, a Can Deu (1977) i els tres campionats de Catalunya de pista coberta (1976-77-78).

• Antoni Peñarroya

Antoni Peñarroya Trench, va arribar a la Joventut Atlètica Sabadell, de la mà del soci Ramon Montllor i Melé, amb l'objectiu de salvar la difícil situació per la qual passava la nostra entitat: pèrdua d'atletes, descens esportiu en tots els ordres, de tercera nacional a la regional en el cas de l'atletisme femení i de segona a tercera regional en el masculí; tot això en el 1979.

Peñarroya va aconseguir amb aquest equip parar el cop i va encapçalar una Junta Gestora entre els anys 1978 i 1979. La JAS va organitzar el Campionat de Catalunya absolut de pista coberta i el Cros de Sant Sebastià de 1979, assolint amb èxit el compromís.

La trajectòria professional de Peñarroya ha estat brillant i destacada. En l'any, 2007 el "Consejo Superior de Cámaras de Comercio, Industria y Navegación de España", li va concedir la medalla d'or de la "Orden de las Cámaras". Això com a reconeixement a la seva tasca com a President de la Cambra de Comerç de Sabadell en el període 1998-2006.

Actualment Antoni Peñarroya, ocupa, entre d'altres càrrecs, la presidència de la Fundació ASCAMM i de la Asociación de Fabricantes de la Industria Fotográfica de España (AFIF),

En la vessant esportiva va formar part d'una de les vicepresidències del Club Natació Sabadell, a la Junta formada per Carles Ruiz.

En 2015, Antoni Peñarroya rep la "Medalla al Treball President Macià", atorgada per la Generalitat de Catalunya per la seva important contribució a l'impuls de l'economia catalana.

• Francesc Valldeperas

Francesc Valldeperas Casas va presidir la Junta Gestora Accidental de la J.A.Sabadell, en el període de 1979-80, formada per representants de diverses entitats esportives locals i promoguda per l'Ajuntament amb l'objectiu de "salvar" el club després d'haver plegat la Gestora anterior.

Industrial de la fusta, va ser el president del Gremi, va exercir en diversos càrrecs tan polítics com esportius en la nostra Ciutat. També va formar part de l'Ajuntament de Sabadell, amb l'alcalde Josep Burrull, amb el qual es va construir la Nova Creu Alta (1968), amb diverses tasques de govern municipal.

Va ser membre fundador i va presidir el Panathlon Club Sabadell del 1977 al 1990, i també va presidir el Club Nàutic de Palamós.

Així mateix va ser el màxim responsable del Centre Esports Sabadell, agafant la presidència al començament de la temporada 1975-76, amb l'entitat futbolística a la tercera divisió, pujant-la a la segona divisió just a la temporada següent -després de l'històric triomf davant l'Olimpique de Xàtiva fou "passejat a les espatlles" pels afeccionats locals-, i fregant l'ascens a 1a en la temporada 80-81, (una "irregularitat" a la penúltima jornada de lliga, a Vitòria contra l'Alavès, ho va impedir, doncs van faltar 3 puntets...).

En la seva curta, però decisiva etapa per a la supervivència de la JAS, la nostra Entitat va organitzar el clàssic Sant Sebastià i els Campionats de Catalunya de pista coberta.

• Andreu Llovera

Practicant de diversos esports en les dècades dels anys 50 i 60. Com a jugador d'handbol (llavors més conegut com "balonmano") del Centre d'Esports Sabadell. Va arribar a disputar 3 finals del Campionat d'Espanya: campió de la modalitat "handbol a 7" (1955) i subcampió (1957), i també subcampió de la modalitat "handbol a 11" (1959). Així mateix va ser president de la secció de natació del Club Natació Sabadell.

A més de la seva activitat com atleta, va arribar a la presidència de la JAS al 1980, posant fi a dos anys de caos absolut al club, doncs ningú volia ocupar el lloc capdavanter.

Va consolidar del nou, a l'Entitat, que va pujar de tercera categoria regional a primera; recuperant d'aquesta forma la "status" que tenia abans de la crisi, deguda a l'èxode dels atletes més importants. Llovera, va ser president fins el 1984 i li va tocar viure els temps previs a la transformació de les instal·lacions esportives i per tant la seva gestió va centrar-se en l'organització de les proves de cros: el clàssic "Sant Sebastià", i els Campionats de Catalunya (1983).

• Josep Mª Antentas

Josep Maria Antentas Altarriba. En la seva joventut fou un destacat corredor de fons de la Joventut Atlètica Sabadell, amb unes millors marques personals de: 15'04"8 en els 5.000 (1978), 31'33"2 en els 10.000 (1972), i 2h25'22" en la marató (1980).

Del la seva etapa com atleta, destaquem que fou component del millor equip de cros de la història de la JAS: subcampió d'Espanya per clubs (2 edicions) i campió de Catalunya per clubs (5 edicions), tots entre la dècada dels anys 60 i 70.

També va ser component del millor equip de marató de la història de la JAS: campió de Catalunya per clubs (2 edicions), justament les dues prime-res de la Marató Catalunya, fetes a Palafrugell (1978 i 1979) abans de traslladar-se a Barcelona.

En 1978 participa en la Marató de Nova York (129è amb un temps de 2h34'52") com a component de la selecció catalana. Catalunya obté el 7è lloc dels 28 equips nacionals classificats.

Anys més tard, també fou president del mateix club (1984-1992). En aquest període es va portar a terme per l'Ajuntament de la ciutat la renovació de les pistes, passant de ser de cendra a ser de material sintètic. També va coincidir amb el patrocini de Xerox per la JAS, fent possible que l'entitat assolís nous podis de prestigi al poder reforçar l'equip femení de fons per les competicions de clubs entre 1987 i 1988 (1 subcampionat d'Europa de ruta, 1 tercer lloc d'Europa en cros, i 2 títols de campió d'Espanya).

Va ser vicepresident de la Federació Espanyola (1985-88) i candidat a la presidència de la Federació Catalana (1988).

Promotor i Fundador de la Comissió Marathon Catalunya (1978), director de la marató dels Jocs Olímpics de Barcelona'92, i sotsdirector tècnic de totes les proves de ruta dels campionats d'Europa de Barcelona'2010.

Ha estat comentarista en retransmissions atlètiques per TVE (1991) i "speaker" en grans esdeveniments atlètics, com la "Jean Bouin", la "Mitja" i el "Cros" de Granollers, així com en diversos Campionats del Món i d'Europa de veterans.

Ha ocupat diferents càrrecs dins les federacions internacionals que vetllen per l'atletisme veterà, com són: EVAA (European Veterans Athletic Association) i WMA (World Masters Association), sent dels pocs sabadellencs en formar part d'un organisme internacional.

Autor dels llibres: "Cros Sant Sebastià: 1962-2000", (publicat amb motiu del 40è aniversari de la creació de la cursa), "Cros Sant Sebastià: 2001-2011" (arran del 50è aniversari de la mateixa cursa) i "Ho deixo aquí. 50 anys de records atlètics" (tenint com a portada, una samarreta vintage de la JAS dels anys 60).

Ha estat sots-president de la Federació Catalana d'Atletisme durant més de 20 anys (2000-2022) amb dos presidents diferents (Romà Cuyàs i Joan Villuendas).

A l'any 2015, va ser elegit per ocupar el càrrec de President per la coordinació de tots els actes commemoratius del "Centenari" de la Fundació de la Federació Catalana d'Atletisme.

Com atleta veterà el seu millor èxit és el subcampionat d'Europa en curses de muntanya per equips (M65) però, a la vegada, també s'ha classificat en varies ocasions dins els 6 primers en diversos Campionats internacionals i en diverses categories màster (tant en mitja marató com en els 10 kms).

• Ricard Rof

Atleta de la JAS en totes les categories des de 1972 (aleví) fins a l'actualitat (veterà).

Als 17 anys va entrar a formar part de la Junta Directiva: col·laborant en articles per la premsa local (sota el pseudònim "Track" i juntament amb Marc González), recopilant marques per la confecció de rànkings, i actualitzant l'Arxiu de Rècords de Sabadell (elaborat i portat al dia per Josep Company els anteriors 30 anys).

Coautor (juntament amb Josep Mª Antentas, Marc González, Pere Sanromá i Jordi Andrés) de diversos llibres anyals: "Ranking i Rècords de Sabadell". Alguns, valorats per El Mundo Deportivo ("Zancadas"), com el corresponent a 1980 ("El trabajo és de los más completos que se han confeccionado por nuestras entidades") i a 1981 ("La JAS ha editado un cuidado volumen").

Coautor (juntament amb Pere Melero) dels llibres: "Història de l'atletisme a Sabadell: 1914–1991" (editat per Olimpíada Cultural Barcelona'92, és el primer llibre publicat a l'Estat sobre la història atlètica d'una ciutat espanyola), "Joventut Atlètica Sabadell: 1992-2010" i "Els inicis de l'atletisme a Sabadell fins a la Guerra Civil" (publicat amb motiu del Centenari dels orígens de l'entitat).

Coautor (juntament amb Francesc Carrión) dels llibres: "Anuari JAS. Història, rècords i rànkung" (2008-2012-2016-2020). Llibre editat coincidint amb anys olímpics, però a cada temporada, es fa exemplar nou en versió digital.

Autor del reportatge d'àmbit universal: "Rànkung de ciudades donde más rápido se ha corrido". Publicat en un Butlletí de la AEEA (nº 94), és la relació de totes les ciutats del món (537) d'entre totes les vegades (6.604), on algun atleta ha corregut una cursa de 100 metres llisos per sota d'una marca de 10"20 (o inclusiu).

En 1992 assumeix la presidència del club durant 12 anys, sent llavors el president amb més anys en el càrrec. D'aquests 12 anys, la JAS va ser escollida com l'Entitat "Més Destacada de Sabadell" en 8 ocasions, 6 títols d'ells consecutius, rècord a la història de la "Festa de l'Esport Sabadellenc". Impulsor del reconeixement oficial per part de l'Ajuntament de Sabadell dels títols de campió de Sabadell i de recordista local (1995).

Durant la seva etapa de president, es va aconseguir la remodelació de les Pistes junt amb les noves oficines del club (inaugurat com Estadi "Josep Molins" en 2004), així com l'aprovació de la construcció de la Pista Coberta de Catalunya.

Hores d'ara, continua actualitzant permanentment els fets més importants per la història del club (pot ser consultat a la mateixa web de la JAS) i controla i registra (des de 1978) tots els rècords de Sabadell.

Com atleta a nivell sènior, la seva millor marca fou en llançament de javelina (44,92m), per llavors (1982), 5a millor marca del rànkung de Sabadell de tots els temps.

Als 44 anys estableix el rècord de Sabadell absolut de proves combinades en pista coberta (heptatló), rècord vigent (2.468p) durant 18 anys.

Com atleta veterà ha estat campió d'Espanya (proves combinades), medallista espanyol (velocitat i tanques), recordista nacional (relleus) i tercer d'Europa (4x100). Guanyador d'una prova de la combinada (javelina) en un Campionat d'Europa (9è en decatló).

És l'atleta de la història del club amb més marques fetes en competicions de pista (més de 1.500 actuacions).

Ha estat membre de la Comisión Nacional de Atletas Veteranos.

Actualment, és membre de la Asociación Española de Estadísticos de Atletismo.

• Josep Molins

Personatge vinculat al club ininterrompudament des de 1947, bé com atleta, entrenador, jutge, encarregat material, coordinador de l'escola d'atletisme, col·laborador, assessor, directiu o president.

Atleta d'elit de brillant palmarès esportiu (veure biografia- secció olímpics-).

Es va afeccionar per aquest esport de manera força curiosa: ajudava al seu pare (fotògraf) en les curses atlètiques i sovint (tot i arrossegar els pesats artefactes existents en aquells temps per fotografiar) corria més que els mateixos participants de la cursa.

Com atleta va defensar els colors del 3 millors clubs catalans de l'època: C.N. Barcelona, R.C.E. Espanyol i F.C. Barcelona. El seu retorn a la JAS com atleta i després del pas pels 3 clubs forans, fou una peça important per consolidar a la JAS com un dels millors clubs catalans, principalment en cros: subcampions d'Espanya i campions de Catalunya per clubs.

Inclús a l'època en què va ser atleta amb llicència per altres clubs, va seguir assessorant a la JAS i a l'Ajuntament per la construcció de les Pistes Municipals d'Atletisme (inaugurades en 1961). Posteriorment, també va tenir un paper important per incloure una pista d'atletisme a dins del Pavelló Municipal (no prevista inicialment).

Infinitat d'atletes han rebut els seus coneixements com entrenador (de fet, no s'ha negat mai a entrenar a ningú). De tots ells, el millor resultat ha estat Carme Valero (doble campiona mundial de cros). Fruit dels seus coneixements, també fou seleccionador nacional de cros en la dècada dels 70.

Especialista en dissenyar circuits de cros i altres curses semblants. Ha marcat els recorreguts per córrer el cros de "Sant Sebastià" (tant pel Bosc de Can Deu, com pel Parc Catalunya) així com la cursa "Rodant Riu Ripoll" disputada el dia de sant Esteve al llarg del riu.

Va tenir un paper decisiu en la divulgació del nostre esport (a finals de la dècada dels 50) per les escoles de Sabadell (inexistent en aquella època). Juntament amb Primari Calvet van dur una etapa de difusió de l'atletisme iniciant a molts joves que posteriorment serien destacats atletes locals. Posteriorment, va elaborar el pla d'actuació municipal per treballar l'atletisme des de les escoles en hores extraescolars i en zones i centres de tecnificació vinculats i dirigits des de la JAS (actualment, en el mateix Estadi).

En 1998 va ser escollit com a president dels actes commemoratius al Centenari de l'atletisme català. Al mateix any també és escollit com a guanyador del prestigiós premi "Tenacitat" (atorgat per l'Agrupació Narcís Giral). A l'any següent, també és l'escollit per llegir el pregó de la Festa Major de Sabadell (es tracta del primer personatge fora del món de la cultura i de l'espectacle que ho fa). En el 2007 rep la Medalla de la Ciutat al Mèrit Esportiu en reconeixement a la seva tasca en el món de l'atletisme. Finalment el 2014 rep la medalla de bronze de la "Real Orden del Mérito Deportivo", atorgada pel "Consejo Superior de Deportes", la més alta distinció que s'atorga a l'esport en l'estat espanyol.

A partir de l'any 2004 i després d'una completa remodelació, les pistes municipals d'atletisme porten el seu nom: Estadi Atlètic Municipal "Josep Molins".

En 2017, i en el transcurs de la Gran Gala de la R.F.E.A., rep un homenatge amb motiu de la seva llarga trajectòria dins el món atlètic.